

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 91.271 van 4 december 2000
in de zaak A. 92.921/XII-2648.**

In zake : Anja PEETERS,
wonende te SCHOTEN,
Victor Adriaenssensstraat 93

tegen :

de Hogeschool Antwerpen,
gevestigd te ANTWERPEN,
Keizerstraat 15.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Anja PEETERS op 23 juni 2000 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "de beslissing van het Bestuurscollege van de Hogeschool Antwerpen dd. 18.04.2000 houdende de bekrachtiging van de beslissing van de departementsraad van het departement Industriële Wetenschappen en Technologie (2C) dd. 27.06.1996 tot, vooropzeg van Mevr. Anja Peeters (stamboeknummer 27002120776), voltijds (100%), tijdelijk assistent m.i.v. 1.07.1996 en het ontslag m.i.v. 1.10.1996", die aan verzoekster werd betekend bij schrijven van 26 april 2000;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekster de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 22 september 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 oktober 2000;

Gehoord het verslag van staatsraad J. BAERT;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. MARTENS, die verschijnt voor verzoekster, en van advocaat L. MOREAU, die loco advocaat W. VAN CAENEGHEM verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de feiten dienstig voor de beoordeling van de vordering tot schorsing de volgende zijn :

1. Met het arrest nr. 85.657 van 29 februari 2000, gewezen tussen dezelfde partijen, heeft de Raad van State vernietigd "de beslissing om de aanstelling van Anja PEETERS als assistent aan de Hogeschool Antwerpen te beëindigen, haar medegedeeld bij brief van 25 juni 1996 van de algemeen directeur". Die vernietiging steunt op de overweging dat de beslissing tot beëindiging "uit diende te gaan van de departementsraad en bekrachtigd moest worden door het bestuurscollege, terwijl uit de gegevens waarmee de Raad van State rekening mag houden blijkt dat ze is uitgegaan van ofwel de algemeen directeur, ofwel het bestuurscollege", zodat "niet naar recht bewezen is dat

de bestreden beslissing van het bevoegde orgaan is uitgegaan".

2. Na kennisname van het vernietigingsarrest neemt het bestuurscollege van de Hogeschool Antwerpen op 18 april 2000, mede gelet op de "beslissing departementsraad d.d. 27.06.96 (BDRI/23/11/27.06.96)", volgende beslissing : "bekrachtigt het Bestuurscollege de beslissing van de departementsraad van het Departement Industriële Wetenschappen en Technologie (2c) d.d. 27.06.96 tot, vooropzeg van mevr. Anja Peeters (stamboeknummer 27002120776), voltijds (100%), tijdelijk assistent m.i.v. 01.07.96 en het ontslag m.i.v. 01.10.96".

3. Bij brief van 26 april 2000 wordt verzoekster een kopie betekend van de in het vorige punt vermelde beslissing van het bestuurscollege van de Hogeschool Antwerpen.

4. Bij schrijven van 9 mei 2000 dringt verzoeksters vakorganisatie aan op een "correcte uitvoering van het arrest nr. 85.657".

5. Op 15 mei 2000 antwoordt de advocaat van de verwerende partij, onder meer, het volgende :

"Uit de stukken welke ik U in bijlage overmaak, blijkt dat de oorspronkelijke beslissing, met medeweten van Uw organisatie trouwens, door de bevoegde departementsraad werd genomen.

Deze stukken werden in de loop van de procedure reeds aan de raadsman van Uw lid overgemaakt.

Ingevolge laattijdige neerlegging voor de Raad van State, kon de Raad van State om proceduriële redenen van deze stukken geen kennis nemen.

Desalniettemin bevestigen zij dat de gewraakte beslissing destijds, na onderhandelingen in het departementaal onderhandelingscomité waarin Uw organisatie vertegenwoordigd is, op rechtsgeldige wijze werd genomen.";

Overwegende dat de verwerende partij volgende exceptie in verband met "ontvankelijkheid en vereiste belang" opwerpt :

"Aangezien verwerende partij dient vast te stellen dat het verzoekschrift blijkbaar werd ingediend op de laatst nuttige, met name de 60ste dag van de wettelijk voorziene vervalltermijn.

Dat verzoekster ondertussen een andere, gelijkwaardige betrekking heeft gevonden, en zich aldus de vraag dient te stellen in hoeverre zij nog een persoonlijk belang heeft bij de huidige procedure.

Verwerende partij gedraagt zich wat de ontvankelijkheid en het belang betreft, dan ook naar de wijsheid van Uw Hoge Raad.";

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State de vordering tot schorsing uiterlijk samen met het verzoekschrift tot nietigverklaring moet worden ingediend; dat de verzoekende partij dus voor het opstellen en het indienen van een vordering tot schorsing in principe de volledige beroepstermijn kan benutten; dat de ontvankelijkheidseis dat de verzoekende partij het nodige moet hebben gedaan om de zaak zo snel mogelijk voor de Raad van State aanhangig te maken geldt in geval van een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, niet voor een gewone schorsing; dat immers een verzoeker die op zéér korte termijn een uitspraak wil daar ook zelf moet naar handelen; dat weliswaar in het geval van een gewone vordering tot schorsing het uitputten van de beroepstermijn in sommige omstandigheden de uiteenzetting over de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel zou kunnen ontkrachten; dat dit hier echter niet het geval is omdat de verwezenlijking van het nadeel niet dermate bedreigend is voor verzoekster dat zij zonder uitstel diende op te treden;

Overwegende dat het feit intussen elders een gelijkwaardige betrekking gevonden te hebben een verzoekende partij niet automatisch het belang ontnemt om de schorsing te vorderen van de beslissing tot beëindiging van een tewerkstellingsverband, daar een schorsing het mogelijk kan maken terug te keren; dat de schorsing van de bestreden beslissing er in dit geval mogelijk toe leidt dat verzoekster opnieuw in dienst wordt genomen, daar aan de beslissing haar te ontslaan in dat geval voorlopig, tot aan de uitspraak ten gronde, geen uitvoering mag worden gegeven; dat in deze zaak, gelet op wat hierna wordt uiteengezet, een schorsing in het bijzonder ook kan bijdragen om verzoeksters recht op rechtsherstel voortvloeiend uit het arrest nr. 85.657 van 29 februari 2000 binnen een redelijke termijn mogelijk te maken; dat dit alles verzoeksters belang bij de vordering verantwoordt;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoekster als eerste middel de schending van het gezag van gewijsde van het arrest nr. 85.657 van 29 februari 2000 aanvoert;

Overwegende dat de verwerende partij er op wijst dat de beslissing tot vooropzeg en ontslag destijds wel degelijk werd genomen door de departementsraad zoals uit de stukken blijkt; dat zij stelt dat deze beslissing intussen, zoals in het vernietigingsarrest werd aangegeven, bekrachtigd is door

het bestuurscollege van de hogeschool; dat zij voorts van oordeel is dat wanneer de overheid bij de uitvoering van een annulatiearrest gehouden is, met het oog op het noodzakelijke rechtsherstel, tot het correct overdoen van de vernietigde beslissing, de uitwerking ex tunc van het arrest de wettelijkheid dekt van een met terugwerking genomen rechtsherstellende nieuwe beslissing en dat derhalve bij een vernietiging van een benoeming, en voor zover zulks in overeenstemming te brengen is met de motieven van het vernietigingsarrest, niets belet dat de loopbaan van de betrokkene zou gereconstrueerd worden vanaf het tijdstip dat de vernietigde beslissing uitwerking had, zodat de bekrachtigde beslissing volgens haar terecht met terugwerking werd genomen;

Overwegende dat de Raad van State met het arrest nr. 85.657 van 29 februari 2000 de beslissing tot beëindiging van verzoeksters aanstelling als assistent aan de Hogeschool Antwerpen, zoals die haar werd medegedeeld bij brief van 25 juni 1996 van de algemeen directeur, vernietigd heeft; dat nu blijkt dat die beslissing geformaliseerd is op 27 juni 1996 met een beslissing van de departementsraad; dat aangezien voormelde beslissing, zoals geformaliseerd op 27 juni 1996, vernietigd is, ze geacht moet worden nooit te hebben bestaan; dat bijgevolg de thans bestreden bekrachtigingsbeslissing van het bestuurscollege een beslissing beoogt te bekrachtigen die in rechte niet bestaat; dat door aldus te handelen, de bestreden beslissing het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest miskent; dat het middel ernstig is;

Overwegende, wat de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, dat verzoekster aanvoert dat verwerende partij, alhoewel door de Raad van State in het ongelijk gesteld, weigert het vernietigingsarrest uit te voeren en haar alzo

dwingt tot een nieuwe procedure; dat zij uiteenzet dat het onredelijk zou zijn indien deze procedure opnieuw een periode van vier jaar in beslag zou nemen, haar opnieuw met een lange periode van spanning en zorg om de afloop ervan opzadelend; dat zij meent derhalve een groot moreel nadeel te ondergaan; dat zij, gelet op het manifest onwettig karakter van de bestreden handeling, vraagt de schorsing ervan te bevelen;

Overwegende dat de verwerende partij opnieuw verwijst naar het feit dat verzoekster tot de laatste nuttige dag heeft gewacht om haar verzoek tot schorsing in te dienen en opmerkt dat zij sinds kort na het indienen van het eerste verzoekschrift tot nietigverklaring, reeds over een gelijkwaardige nieuwe betrekking beschikt, zodat ook geen financieel of moreel nadeel kan worden aanvaard; dat verwerende partij van oordeel is dat het argument van de jarenlange spanning en zorg om de afloop van het geding niet in rechte dienend is aangezien de schorsing deze onzekerheid niet zou kunnen wegnemen;

Overwegende dat het feit dat verzoekster na de vernietiging van de beslissing om haar aanstelling te beëindigen, genoodzaakt wordt een nieuw vernietigingsberoep in te stellen om de correcte uitvoering te verkrijgen van het vernietigingsarrest, naar redelijkheid beschouwd kan worden als een ernstig moreel nadeel dat niet door een vernietigingsarrest alleen hersteld kan worden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van het bestuurscollege van de Hogeschool Antwerpen van 18 april 2000 houdende bekrachtiging van de beslissing van de departementsraad van het departement Industriële Wetenschappen en Technologie van 27 juni 1996 tot ontslag van Anja PEETERS met ingang van 1 oktober 1996.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier december 2000, door :

de HH. J. BAERT,

W. GEURTS,

De griffier,

W. GEURTS.

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

toegevoegd griffier.

De voorzitter,

J. BAERT.